

זכריה כספי
כפר סבא

כ"ה בכסלו תשע"ו
7 בדצמבר 2015

נתקבל בתאריך 8/2/16
בדואר רגיל / רשום / פקס / מייל
חתימת המקבל 698/15

לכבוד
הנציב פרופ' אליעזר ריבלין
משנה לנשיא בית המשפט העליון (בדימוס)

נציב נכבד,

הנדון: תלונת מר יגאל סער כנגדי

קראתי את האמור בתלונה, ולמען האמת, הופתעתי למדי. ראשית, אין היא בת-בירור, לפי כל אחד מהסעיפים 17(1), 18(א)(1) ו-18(ב) לחוק נציב תלונות הציבור על שופטים, תשס"ב-2002. המתלונן, שהוא בעל השכלה משפטית, חייב היה לדעת זאת.

למעלה מן הצורך, למען שלמות התמונה וכדי שלא להותיר ספק ספיקא בניקיון כפיי, אתייחס גם לדברים לגופם.

שנית, התלונה מתבססת, לטעמי, על הנחות שווא, בלא בסיס עובדתי והגיוני, ואין היא באה אלא מהרהורי לבו של המתלונן. ארחיב בהמשך.

העובדות

פרשתי מכהונתי כשופט (סגן נשיא בית המשפט המחוזי מרכז) ביום 7.1.2013. משפטו של המתלונן הסתיים ביום 22.12.2011.

אני אחיו הבכור של חנוך כספי. על מעורבותו ועל מעורבות שותפו לעסק בחקירה של רשויות המס למדתי מפיו בשנת 1992, בעת שהטיפול בעניינם הסתיים והרשות החליטה לסיימו בכופר, מבלי העמדה בדין. אחי סיפר כי המדובר בעבירת מס וביקש שלא להרחיב את הדיבור על פרטי העניין, ואני כיבדתי את רצונו.

כאשר שאלתי מדוע לא סיפר לי על כך בזמן אמת, השיב, כי לא רצה לערבני בעניין ולצער אותי. עוד הוסיף, כי במהלך החקירה ולאחריה לא גילה את הקשר המשפחתי בינינו. אוסיף כבר כאן, כי הדבר מתאמת בדברי המתלונן, שגילה קשר זה רק כחלוף יותר מ-23 שנים(!).

לא ידעתי ולא ביקשתי לדעת מי מרשויות המס חקרה בעניין, לא כל שכן מי היו חוקרי, ואף לא עיינתי במסמך כלשהו בנוגע לפרשה. בסופו של דבר, הייתי מרוצה מכך שהרשות סיימה את החקירה בכופר ולא בהעמדה לדין, ועל כן לא חיטטתי בפצעים ולא ביקשתי לדעת פרטים מעבר לאלה שאחי סיפר לי אודותיהם.

- 2 -

טינה ונטייה לנקמה

מתוך האמור בתלונה משתמע, כי המתלונן מאשים אותי בגילוי יחס בלתי-נאות כלפיו במשפטו וכלפי יתר הנאשמים ואנשי רשות המסים, על בסיס "משקעים עמוקים, טינה, דעות מושרשות ונטייה לנקמה", והכל בשל חקירתו של אחי, לפני למעלה מ-23 שנים, על ידי אחת מרשויות המס דאז, כאשר המתלונן, לדבריו, היה החוקר בתיק. אבהיר, כי כלל אינני בטוח שהמתלונן הוא שחקר את אחי, שכן אחי איננו זוכר מי חקר אותו אז, והמתלונן לא המציא כל סימוכין או ראיה לכך. אולם, גם אם כך הדבר, לטענות המתלונן אין שחר. אין להן בסיס עובדתי ואף לא הגיוני.

בכל תקופת כהונתי כשופט – למעלה מ-22 שנים – לא הונעתי ממניעים אישיים כנגד נאשם במשפט כלשהו בו דנתי. לא כל שכן כך, ממניעים של טינה, דעות מושרשות או נקמה. כך גם במשפטם של המתלונן ויתר הנאשמים בכתב האישום.

עניינית הייתי מרוצה מהתנהלותן של רשויות המס (לא ידעתי מי מהן חקרה ואף לא ידעתי מי החוקרים) כלפי אחי, בכך שסיימו את עניינו בכופר בלבד. על מה יכולה, אם כן, להתקיים אצלי טינה ונטייה לנקמה? במציאות לא התקיימו אצלי, כלל, רגשות כאלה.

טוען המתלונן כי אחי זכה אז בהטבה חריגה, כאשר לא הובא לבית המשפט לעניין מעצרו וכן נחסכה ממנו ההשפלה בצילום תמונתו והופעתו מול עיתונאים. משתמע במרומו מטענה זו כי אפשר והדבר קשור עמי ובכהונתי כשופט. אין היגיון בטענה זו, שהרי רשות המס וחוקריה לא נחשפו אז להיותי שופט, מאחר שאחי נמנע מלספר על כך. המתלונן עצמו מודה, כאמור, כבר, כי נודע לו על הקשר המשפחתי שבינינו רק לאחרונה, דהיינו לאחר 23 שנים ויותר.

אינני יודע על בסיס מה הוצאה הנחיה כזו אז, אם בכלל הוצאה, כפי שאינני יודע מדוע סיימה רשות המס החוקרת את עניינו של אחי בהליך של כופר בלבד. אוכל לומר, בבירור, כי הדברים אינם קשורים עמי ואינם יכולים להיות קשורים עמי.

חשוב גם להזכיר, לעניין טינה ונקמות, את תוצאות משפטו של המתלונן, שלא מצאתי איזכור להן בתלונה. הכרעת הדין במשפטו מדברת בעד עצמה, אך אזכיר כי זיכיתי את המתלונן מכל עבירות השוחד וסיוע לשוחד שיוחסו לו, והרשעתי בעבירות של מעילה באמון. הלזה ייקרא טינה ונקמות?

עוינות

המתלונן מייחס לי עוינות לו ולעורך דינו במהלך משפטו, וכן גם עוינות בלתי מוסתרת כלפי חוקרי המס שהופיעו בפניי, כשופט תורן, בבית משפט השלום, בהליכי בקשות שונות, לפני כמעט 25 שנים(!). אין כל בסיס לטענות אלה.

אינני יודע על פי מה מסיק המתלונן קיומה של עוינות כלפי חוקרי המס. בכל מקרה, כזו לא היתה קיימת אצלי. היפוכו של דבר הוא הנכון. הייתי מרוצה מתוצאות הטיפול בעניינו של אחי ועל כן, גם על פי שורת ההיגיון, איזו עוינות יכולתי לגלות?

- 3 -

באשר לעוינות כלפי המתלונן ובא-כוחו, גם כאן אין לדברים שחר. המתלונן מייחס לי התנהגות עוינת, מזלזלת ומאיימת במהלך המשפט כולו. פרוטוקול המשפט, הכרעת הדין וגזר הדין בעניינו מדברים בעד עצמם, ואינני רואה כיצד הפרטים שציין המתלונן, בהקשר זה, מאמתים טענה מעין זו, במיוחד כשפסק הדין שלי עבר הליך של ערעור.

התנהלותי במהלך כל המשפט לא חרגה מהתנהלות לגיטימית של שופט היושב בדין ומחליט לגופם של דברים, בלא הטייה וכמובן בלא עיוות דין.

גם בהקשר זה לא מיותר להזכיר את זיכויי של המתלונן מן העבירות החמורות שיוחסו לו. טענה של עוינות אינה מתיישבת עם תוצאה כזו. גם על החלטתי בעניין אי-הזמנת תסקיר עבור הנאשם לא ארחיב את הדיבור, שכן היא מדברת בעד עצמה. ניסיונו של המתלונן לקשור את דבריי שם על מה ששמעתי, ארוכות, אודותיו במהלך המשפט, עם ידיעתי, כביכול, ממקור אחר, עליו ועל קורותיו, הוא ניסיון בוטה לעוות את הדברים שנאמרו בהחלטה.

הכתבות בתקשורת

המתלונן צירף לתלונתו מספר כתבות מן התקשורת, מתוך כוונה לתמוך בטענותיו כלפיי. אינני רואה כיצד טענותיו נתמכות כך. גם כאן היפוכו של דבר הוא הנכון. לא אתייחס לאמור בהן, למעט אחת.

המדובר בכתבה מתוך האתר News1 מיום 12.6.2011 בדבר בקשה שהגישה עמותת אומ"ץ לנציב התלונות על שופטים לחקור את קשריי, כביכול, עם התובעת במשפט אנשי רשות המסים, עו"ד רוזן-עוזר. על פי הפרסום ב-News1, כך נכתב בבקשה, חתמתי, בעוד המשפט בעיצומו, על המלצה בעבורה ועל פי בקשתה, לוועדה לבחירת שופטים.

עוד נכתב בבקשה, כי אנוכי ועו"ד רוזן-עוזר הסתרנו עובדה זו וכי הענקתי לתובעת יחס מיוחד במהלך המשפט.

המציאות שונה בתכלית השינוי. אכן הגשתי חוות דעת אודות עו"ד רוזן-עוזר, שהציגה את מועמדותה לשיפוט, אלא שעשיתי זאת כשנה וחצי ויותר לפני הגשת כתב האישום בעניין המתלונן ויתר הנאשמים בתיק.

כאשר נודע הדבר ליז"ר עמותת אומ"ץ, אריה אבנרי, הוא ביקש, מיד, מן הנציב למשוך את בקשתו.

News1, שעל מה שנכתב בו נסמך אריה אבנרי, לא מצא לנכון, למרבה הצער, לפרסם תיקון לדברים ולתקן את המעוות, ולפחות את מקצת העוול שגרם לי. מדוע צירף המתלונן כתבה זו לתלונתו, והאם התכוון לנסות ולהשחיר את פניי באמצעותה? למתלונן הפתרונים.

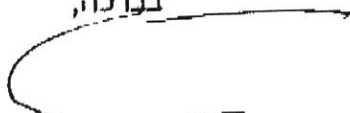
סיכום התייחסותי

בחרתי שלא להסתפק בטענה פורמלית-משפטית, לפיה תלונת המתלונן איננה בת-בירור, מטעמים אחדים. העדפתי להביא תגובה מפורטת ועניינית, כדי שמאן דהוא לא יוכל, בעתיד, לטעון, כי הסתתרתי מאחורי טענות פורמליות.

- 4 -

על פי מה שהבאתי לעיל, אני סבור כי לא נפל כל פגם בהתנהגותי, וכי אין בסיס לטענה, כי הייתי מצוי בניגוד ענייניים במשפט רשות המסים, כלפי מי מבין הנאשמים, לרבות המתלונן.

בברכה,

זכריה כספי